

Pax & Bonum

Mestre Lluís Maria Millet Espinques del Llobregat - 2-V-50

Director de l'Orfeó Català.

Phelona

Mestre i amic:

Dec suposar-vos aclaparat
sota el feix de tant de llover. Excuses.

No ho prenguéssim a manca de compassió, entusias-
ticament i justíssimament admirada, si tinc la
gorradia de transmetre-us la misèria de la
meua obra que voldria autènticament piandàrica.
És difícil veure's fa de provar-li el que se us mo-
ris tan aleshora el Manysell del Himne Llàtic
que la gesta de l'Orfeó Català li hauria in-
spirat - n'estic segur, - més encara que la solitudi-
nat Catalana: el tema, evidentment, és de la
seua jurisdicció lírica que ningú podria he-
retar-la in sòlidum.

Catalunya no us apaïrà mai a bastament a-
quest recobrament de alenada a tot ^{ve} en la
altures...

Valdria per uns moments fer reflectir en mi l'
horra de l' Abat Oliba i la del Bisbe Tor: i Dmge

Jaiga beneir-vos amb la mà dreta i l'esquerra.

I si la nova influència hi arribava, jo us adreço
que ja estaria en marxa la junta per a recaptar
cabals amb el fi de pagar-vos a tots
la Peregrinació de l' Ony Sant a Roma.

L'ORFEO CATALÀ Joan Conragant, - arbi et
vbi: - l'ORFEO DE LA CATALUNYA.

Hi acompliria una missió sobre-imperial per
emirècia.

Jo hi aportaria, de bon grat, el meu èdol o
el humil manuscrit de la vida de la paràbola
evangèlica: Com no hi pensen els qui deuen
pensar-hi?

Altra cosa.

Merci, per la vostra lletra que veig portar en
triomf a Mallorca, per a llegir-li als amics!
Veig prendre bona nota de la vostra generosa
promesa de bon acolliment.

Serà al retorn del Sr. Rector d'Esplugues qui
sortirà dels Rda present setmana com a de Roma:
deurà tenir cura de la Promissió mentre tant.

I referent a l'oda inclosa ja compranden que
em faria massa cançons si em parava la ^{part} ~~taula~~

d'estendre'm en tecnicismes mètrics segons les regles
del sistema clàssic quantitatiu i eddicar-vos exem-
ples de diàctils i espondeus, i epitrits etc. etc...
De joventut (i precisament darrere el temple de
la Pomarona i ^{beint} tingent a mi beta el cementiri
de la mateixa, on actualment se troba enterrat
el diu Margall i en el dia passat que veig
creuar-me amb ell... (!), i que veig llegir per pri-
mer vegada el Bruc i el Horat de Lull, els mots
del Plangueria incantats en el poble: el Plangueria
llevava's de mitjanit e esgordava els alts munts
aquest mots en consona a campanades o a tecle
amb pedal i veig sentir que tals monovells
ven d'una ressonança gran infinita propen-
díssima, abismàtica... "Alts... munts..."»

tenim doncs síl·labes llargues quantitatives. Serian
doncs, possible imitar els Grecs... Afeim-li els
diptongs com pleu, viu, llargs en la mètrica
clàssica i... «mar enfora, hissa! hissa!» oi?
Mestred, amittint a aneuros; per literàrio-folclò-
gic del Felibige, sent el tamboriner arles-
ià i d'altres indrets en senyals que la ba-
gueta colticionant anava xandint-me versos
de la venerable antigor... Sonnis?
Adi, adi, però, en el salt del batec cordial

que me els enombria i m'ei estat del tot im-
possible el sotreure'm al seu imperium
persistent i contundent.

Es la tercera vegada que m'hi he estat comen-
sant en consensuament tentació inevitable: Per a
cantar el nostre Sant Jany de Calassans en la
nova Reliquia (Cor: *Stenpa catalanissim*)
per a la qual a tots els cançons d'enyanya d'ora
es convertiran en Via Sacra; per a l'Incoronació
del Pare Caputxi humilíssim tra Lajimons de
Motors el reclutades de figures com el Cade-
nal Vies (Catalan que no vica; cin ja hiberna
<Roma>) i finalment ara davant els triomfs
de l'Orfó Català.

Voliria poder lo recitar (qué m'ei de poder el
qui ha calen a Catalunya i produeixen la
inmortalitat! Però el català com a bronze i
or i nostre pentelic...) voldria poder lo decla-
rar per radio i encara millor en la conspita
te màxim o... a aquell antic teatre omia
d'orles on vauig bo ho ab el nen palma
cabe en Vicenç. L'ajudador de Miris, pel cantant
de l'altíssim Mistral, entre els Cavallers de la
Nació guardians de la Comarca i davant dels 8000
espectadors que m'hi aplauden com entenen
del tot... Ah! ah!!

l'ortre devotíssim de del fin de la non devotisme impotència
i en vos he tot el que la complementant... deu veiguat l'orí poble
quei, Calassans i enyanya i a Calassans encara m'hi he

Esquema mètric

Estrofa i anti-estrofa

- u - u - u - u ⁽¹⁾
 - u - - - u - u
 - u - - - u u - u u - u - u u
 - u u u u u - u - u - u
 - u u - u u - u - u - u
 - u - - - u - - -
 - u u - u u - u u - - u - u
 - u - - - u - - - - u - u

1. 2. prode.

- - u u - u u -
 - - u u u
 - u u - u u - u
 - u - u - u u
 - - u - u - u u
 - - u u - u u - u - u u
 - - u - - u - u - u -
 - - u u - u u -
 - u - u - u - u
 - u - - - u u u - - u u

?

(1) ad libitum, llarg i breu

✱
Pax & Bonum

ODA TRIOMFAL A L'ORFEO CATALÀ EL TRIOMFADOR.

(segons l'esquema mètric de la III^a i IV^a oda Ísmica de Píndar
segons m'és estat possible de fer-ho)

la heroica i venerable memòria
del Fundador Mestre Lluís Millet i Mestre
Nicolau: reverencialment i devota

Primera triada

I
Estròfa

Ara sí! Cal, cal aplaudir
tots, a cor nu dins alades
mans de foc viu, l'ínclita glòria pura (sols de dulç
cibona màgia feta, bo i sembrant-la
pròdiga i a la volanda i esteliva
d'ella a bell doll) que a la gran Urbs
Cèntrica i a la del Turia en flor Urbs fraterna
l'ORFEO; en tot únic i a part; front-cengia's.

- o -
Anti-estrofa

Mestre i amic! Hora bona

vós i tots quants formen cos viu,
quasi bé, amb vós, i ànima única i un sol cor només
i una Família sola, dolça i pia,
junts a la Pàtria l'era l'heu sabuda
fer sonar bé; i en davem dar
gràcies fervides tots al Senyor i a vosaltres,
sempre i arreu fent volar a nuats nostre Poble.

- o -

Epode

« Bell temps de Pascor » el Trobador
sol dir-ne d' Abril,

florida car la Natura
nova vida esplèndida
sembla estrenar pletònica?

Temps feia que nostra Pasor no treia flor...
Oh! grans mercès, i encara mercès, i més mercès:
tu, tu, l'ORFEO CATALÀ,

tu, de nostra Gent MELODE,
dita l'has amb veu sublim nostra ANGÈLICA!!

?

Segona triade

II

Quina joia! Quina joia!

Còm diré-còm? - l'Al·leluia
nou que bull dins l'òrbita, rutila, tota ignia
i èbria, pròpia, - estre meu! - al teu cant?
- «Música! Música!» - sento, més que mai, muts
(cosa que em dol molt plaentment,
oh de delícia per desesper quasi diví)
muts, de fet, quants bells, elats mots de la natura

- o -

No! l'Elogi digne vostre
no el farà cap porta-lira.

Ben segur, sols l'èpica fúria sacra, present
(àguila mística!) d'Ell; sols ell, el Pare!
ell, providència i el bnf tamatúrgic
vostre totsemps, (fins difunt,) sols
Mestre Millet, (si baixava de cop i òcul feia
llarg a son dos pics HEREU,) bé us lloaria!

- o -

Oh angúnia tràgicament
gren! Víctima fou,

mísera víctima d'ella?
 Ni era Pare múltiple,
 sense ORFEO', pla innúmeres
 morts bàrbares viure degué... Si cèlica
 pau li és sojorn, guanyada l'ha i deu l'exhoi.
 Mil gràcies siguin-li, doncs
 ben retudes: Tant de gaudi
 flor i fruit n'és, ~~l'ha~~ costat creus molt àrdues!..

7

Tercera triada

III

Rasta d'eixores, negres i hostils
 xocs! Remar junts? Bé! Però, mai
 sota ceps secs d'horrída rítmica, comit despot
 tota legítima, frouca arbor llijant-nos.
 Pàtria pròspera lliures fills (a tota
 vela i amb vent sempre bo i bon)
 vol, i delícia són-li retent culta just, sant,
 als Passos vius - Seny i Verb i tots-els ~~MAJORS~~ llurs

- o -

Símbol bonic i bell i exemplar august
 n'ets, a fe, tu, l'ORFEO', tant
 sempre d'acord, fet d'amiciàcia quasi angèlica,
 d'ales armòniques i amb veus ben a l'una.
 (Alma la Triada Pare, Fill i llur Pleix
 mutu, sens fi, essent-ne ferm nus.)
 Tal la Península única i amb molts de caires
 i amb brillants drines ric joiall pur, goig del Tri,

- o -

Oh magna Victòria d'or!
 Cels! ~~rebaixen~~ firmin-se-la

-4-
fulgides Pleiades noves
bo i florint... Llària
guanyà en bloc unànime!
L'història citara n'és pindàrica?
Canta, a la fi, tant es just el càlid cant
dels Cants dell' magit Salamo'?

Reis Catòlics, No Diabel i
l'alt Terran seu bes emmusicat donen-s'hi?

[?]
Quarta i última triade

IV

Joià! Joià! Juli! Juli!

No hi tenim dret: Jora odís!
Pugim, tots junts, nostres Custodis angèlics
bulles aligeres moure a ple. Car, quina
tètrica, tràgica pena no els fariem
(d'ésser no exempt l'Angel dels dolz,
nostres discòrdies lívides? Què absurdes! SANGLES
hom ~~ha~~ del Crist beu, i xi! Còm bull dins nosaltres?

- o -

Juli! Juli! Joià! Joià!

Fet i fet; no és, màgic, nostre
do felis, do i gràcia pròvida, do i art típica
dels Hispanícoles fèr a ben gran les Festes?
(Oh de València Falles! I oh! (si tristes
tant al fons seu, riu d'encis, riu
d'òmbres i encantament, llyms ^{si!} oh setmanes
sentes!) I el goig neix d'amor... Doncs, ~~de~~ ^{si!} amem no!!

- o -

Sus! sus! ORFEO CATALÀ!
 Tal fou la lliçó
 lírico-màgica teua
 d'uni-corde, lúcida,
 guà UNIO... La HISPANIA,
 de Hispànies varies MARE ubèrrima
 clams vius llençà? I els grans DIFUNTS - Ceta-
 nic chor,-
 d'aurèoles cèliques clars,
 t'han aplaudit? Ara, mira,
 Montserrat llue... I ELLA t'hi somriu...! Puja-hi!

Espluyes del Llibret
 1-2-V-50

Σ

Mossèn Pèrtomeu Barceló Pre.

Missioner de la Santa Focia

P.S.

Us prego volguen fer a mans de lleugues
 el poemeta, mit a corre-cuita, que em preni la
 llibertat d'adjuntar-vos per tal que veieu testat
 d'enfornia invencible & inefrenable ^{en} amb que m'ha
 posat el triomf del vostre Orfeo: grans amors.